Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti razširjeni senat)

z dne 9. marca 2022*

„Ničnostna tožba – Zastopanje po odvetniku, ki ni neodvisna tretja oseba v razmerju do tožeče stranke – Nedopustnost“

V zadevi T-727/20,

Nigar Kirimova, stanujoča v Münchnu (Nemčija), ki jo zastopata A. Parassina in A. García López, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata G. Predonzani in A. Söder, agentki,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe izvršnega direktorja EUIPO z dne 30. septembra 2020, s katero je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke za izjemo od zahteve, da je državljanka države članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), od katere je odvisen vpis na seznam poklicnih zastopnikov tega urada,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat),

v sestavi S. Gervasoni, predsednik, L. Madise, P. Nihoul, sodnika, R. Frendo (poročevalka), sodnica, in J. Martín y Pérez de Nanclares, sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

* Jezik postopka: angleščina.

Sklep

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, Nigar Kirimova, je bila v času dejanskega stanja pravnica v odvetniški pisarni Brandstock Legal Rechtsanwaltgesellschaft mbH (v nadaljevanju: Brandstock Legal). 10. oktobra 2019 je pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) vložila zahtevo za vpis na seznam poklicnih zastopnikov pri tem uradu v skladu s členom 120 Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1). Ker ima azerbajdžansko državljanstvo, je hkrati na podlagi odstavka 4(b) tega člena zaprosila za izjemo od zahteve, da je državljanka države članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), določene v členu 120(2)(c) navedene uredbe (v nadaljevanju: pogoj glede državljanstva).

2 EUIPO je v dopisu z dne 30. januarja 2020 tožečo stranko obvestil, da njena zahteva za izjemo ni dopustna, ker ni bila podprta z zahtevanimi dokazi.

3 Tožeča stranka je v 9. in 13. marca 2020 predložila pripombe v odgovor na dopis z dne 30. januarja 2020.

4 Izvršni direktor EUIPO je 30. septembra 2020 zavrnil zahtevo za izjemo od pogoja glede državljanstva, ki jo je vložila tožeča stranka (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

Postopek in predlogi strank

5 Tožeča stranka je 7. decembra 2020 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo, ki jo je podpisala odvetnica iz odvetniške pisarne Brandstock Legal.

6 Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika tožečo stranko pozvalo, naj navede vsa delovna razmerja, ki bi jih lahko imela s svojo odvetnico. Tožeča stranka je na ta poziv odgovorila 20. januarja 2021.

7 EUIPO je 21. aprila 2021 vložil odgovor na tožbo.

8 Tožeča stranka je 7. junija 2021 vložila repliko, EUIPO pa je 23. julija 2021 vložil dupliko.

9 Predsednik Splošnega sodišča je zaradi optimizacije zmogljivosti sojenja Splošnega sodišča in torej v interesu učinkovitega izvajanja sodne oblasti z odločbo z dne 21. septembra 2021 na podlagi člena 27(3) Poslovnika to zadevo dodelil drugemu sodniku poročevalcu.

10 Splošno sodišče je na predlog četrtega senata Splošnega sodišča na podlagi člena 28 Poslovnika odločilo, da zadevo dodeli razširjeni sestavi.

11 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo razglasi za nično;

– izpodbijano odločbo spremeni tako, da ji odobri izjemo od pogoja glede državljanstva na podlagi člena 120(4)(b) Uredbe 2017/1001;

– izpodbijano odločbo spremeni tako, da EUIPO odredi, naj jo vpiše na seznam poklicnih zastopnikov na podlagi člena 120 Uredbe 2017/1001;

– EUIPO naloži plačilo stroškov.

12 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

13 EUIPO se sklicuje na nedopustnost tožbe, ne da bi z ločeno vlogo vložil ugovor nedopustnosti na podlagi člena 130(1) Poslovnika.

14 EUIPO trdi, da na podlagi člena 19, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije stranka ne more nastopati sama, ampak mora uporabiti storitve odvetnika, in da iz sodne prakse izhaja, da je odvetnik v smislu te določbe tretja oseba, ki je s strukturnega, hierarhičnega in funkcionalnega vidika neodvisna od stranke, ki jo zastopa pred sodiščem. Vendar je bila odvetnica, ki je vložila tožbo v imenu tožeče stranke, na datum vložitve tožbe odvetnica v isti odvetniški pisarni kot tožeča stranka in je opravljala naloge njene nadrejene ter naj torej ne bi izpolnjevala pogoja neodvisne tretje osebe. Tožba naj bi zato vsebovala nepopravljivo napako in bila kot taka nedopustna.

15 Splošno sodišče lahko v skladu s členom 129 Poslovnika po uradni dolžnosti na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi strank kadar koli z obrazloženim sklepom odloči, ali morda niso izpolnjene absolutne procesne predpostavke. V obravnavani zadevi Splošno sodišče meni, da je na podlagi listin v spisu dejansko stanje dovolj razjasnjeno, zato bo odločilo z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.

16 Spomniti je treba, da člen 19, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, navedenega statuta, določa, da mora stranke, ki niso države članice in institucije Evropske unije, države podpisnice Sporazuma o EGP in v tem sporazumu navedeni nadzorni organ Evropskega združenja za prosto trgovino, zastopati odvetnik. Četrti odstavek določa, da lahko le odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o EGP, pred sodišči Unije zastopa stranko ali ji pomaga.

17 Glede pojma odvetnika je treba ugotoviti, da ga je treba – ker člen 19, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ne napotuje na nacionalno pravo držav članic – v celotni Uniji razlagati avtonomno in enotno ter pri tem upoštevati ne le besedilo te določbe, ampak tudi njeno sobesedilo in njen cilj (glej sodbo z dne 4. februarja 2020, Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2020:73, točka 57 in navedena sodna praksa).

18 V skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 19, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da mora stranka v smislu te določbe za vložitev tožbe pri Splošnem sodišču uporabiti storitve tretje osebe (glej v tem smislu sodbo z dne 4. februarja 2020, Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2020:73, točka 58 in navedena sodna praksa).

19 Cilj zahteve po pravnem zastopanju, ki ga zagotavlja tretja oseba, ustreza pojmovanju vloge odvetnika, ki deluje v interesu učinkovitega izvajanja sodne oblasti ter predvsem z namenom čim bolje varovati in braniti interese pooblastitelja popolnoma neodvisno ter v skladu z zakonom in pravili poklicnega ravnanja (glej v tem smislu sodbo z dne 4. februarja 2020, Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2020:73, točki 61 in 62 ter navedena sodna praksa).

20 Vprašanje neodvisnosti odvetnika je treba preveriti tudi glede na pravico vsakogar do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem in pravico do svetovanja, obrambe in zastopanja pred tem sodiščem, ki sta zagotovljeni s členom 47, prvi in drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Bobka v združenih zadevah Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2019:774, točki 78 in 104). V zvezi s tem je treba upoštevati dejstvo, da pravno zastopanje zahteva odnos zaupanja, ki temelji na zasebni izbiri in je pogodbene narave, saj lahko pravni subjekt svobodno izbere svojega odvetnika, ki lahko načeloma svobodno izbere stranke (glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Bobka v združenih zadevah Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2019:774, točka 111).

21 Zato mora biti ob upoštevanju vloge, ki jo ima odvetnik pri učinkovitem sodnem varstvu interesov svojega pooblastitelja (glej točko 19 zgoraj), in člena 47 Listine o temeljnih pravicah vsako poseganje v odnos med odvetnikom in njegovo stranko utemeljeno z resnimi razlogi, zakaj je treba očitno in nujno „tožečo stranko zavarovati pred njenim odvetnikom“ (sklepni predlogi generalnega pravobranilca M. Bobka v združenih zadevah Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2019:774, točka 111). Zato se neodvisnost odvetnika, kot je odločilo Sodišče, ne razume tako, da ni nikakor povezan s svojo stranko, temveč tako, da med njima ni takšne povezave, ki očitno posega v njegovo zmožnost, da nalogo obrambe izpolni tako, da čim bolje uveljavlja interese svoje stranke (sodba z dne 4. februarja 2020, Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2020:73, točki 64 in 67).

22 Ker je ob upoštevanju člena 19, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, sodne prakse, ki temelji na tem členu, in člena 47 Listine o temeljnih pravicah možnost sodišča Unije, da tožbe zavrže kot nedopustne, torej omejena le na primere, v katerih odvetnik očitno ni neodvisen, iz tega nasprotno izhaja, da imajo pristojnost za reševanje vseh drugih težav, ki izhajajo iz navzkrižja ali zmede interesov, načeloma nacionalni organi, pooblaščeni za to, zlasti tisti organi, ki imajo pristojnosti na področju pravil poklicnega ravnanja in v disciplinskih zadevah, pri čemer mora sodišče Unije intervenirati le izjemoma.

23 Iz ustaljene sodne prakse pa izhaja, da je treba izjeme razlagati ozko, da splošna pravila ne izgubijo pomena (glej sodbo z dne 22. aprila 2010, Komisija/Združeno kraljestvo, C-346/08, EU:C:2010:213, točka 39 in navedena sodna praksa).

24 Iz tega sledi, da mora biti v primerih, ki bi lahko odvetniku preprečevali, da zastopa svojega pooblastitelja, zaradi njihove narave in stopnje očitno, da ima odvetnik – tudi če je formalno v odnosu do tožeče stranke tretja oseba – take ekonomske ali osebne vezi bodisi s predmetom spora bodisi z eno od strank, s katerimi se podvomi o njegovi resnični neodvisnosti (sklepni predlogi generalnega pravobranilca M. Bobka v združenih zadevah Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2019:774, točka 137). Drugače povedano, te vezi morajo pomeniti resne razloge, iz katerih se šteje, da odvetnik ni dovolj ločen od svoje stranke, da bi čim bolje varoval in branil njene interese (glej v tem smislu sodbo z dne 4. februarja 2020, Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2020:73, točki 61 in 62).

25 V zvezi s tem je treba za zagotovitev, da ima odvetnik resnično status neodvisne tretje osebe, upoštevati poklicno okolje, v katerem nastopa v zadevi, ki jo obravnava sodišče Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 6. septembra 2012, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej in Poljska/Komisija, C-422/11 P in C-423/11 P, EU:C:2012:553, točka 25).

26 Zastopanje tožeče stranke od osebe, ki je zaposlena pri njej ali ki je ekonomsko odvisna od nje, tako ne more izpolnjevati zahteve po zastopanju od neodvisne tretje osebe (sklep z dne 5. septembra 2013, ClientEarth/Svet, C-573/11 P, neobjavljen, EU:C:2013:564, točka 13).

27 Vendar je neupoštevanje zahteve po neodvisnosti odvetnika mogoče ugotoviti v drugih zelo raznovrstnih dejanskih položajih, ki jih je zato treba preučiti v vsakem posameznem primeru (glej v tem smislu sklep z dne 20. novembra 2017, BikeWorld/Komisija, T-702/15, EU:T:2017:834, točka 35, in sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Bobka v združenih zadevah Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2019:774, točka 64).

28 Sodišče je tako res odločilo, da preprosta vez, ki izhaja iz civilnopravne pogodbe, ki se nanaša na storitve poučevanja, ne zadostuje, da se zadevnemu predavatelju odvzame sposobnost, da kot odvetnik zastopa svojo univerzo (sodba z dne 4. februarja 2020, Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2020:73, točke od 66 do 68). Vendar se je spor v tem primeru nanašal na odpoved sporazuma med tožečo univerzo in Izvajalsko agencijo za raziskave (REA) o dodelitvi nepovratnih sredstev za raziskovalni projekt Cossar (Cooperative Spectrum Sensing Algorithms for Cognitive Radio Networks), ki se nikakor ni nanašal na poklicni okvir njenega zastopnika, ki je le poučeval mednarodno zasebno pravo. Drugače povedano, spor ni imel nobene povezave z delom odvetnika znotraj njegove pooblastiteljice.

29 Sodišče je ponazorilo raznolikost primerov, ki jih je treba upoštevati, in nasprotno štelo, da od pravne osebe, ki jo zastopa, ni dovolj neodvisen odvetnik, ki so mu znotraj dane pravne osebe podeljene velike upravne in finančne pristojnosti ali ki ima v njej visoko vodstveno funkcijo (glej v tem smislu sklepa z dne 29. septembra 2010, EREF/Komisija, C-74/10 P in C-75/10 P, neobjavljen, EU:C:2010:557, točki 50 in 51, in z dne 6. aprila 2017, PITEE/Komisija, C-464/16 P, neobjavljen, EU:C:2017:291, točka 25).

30 Splošno sodišče je menilo tudi, da odvetniku dejstvo, da ima 10 % kapitala tožeče družbe, preprečuje, da bi izpolnjeval pogoj, da je neodvisna tretja oseba v razmerju do te družbe (sklep z dne 20. novembra 2017, BikeWorld/Komisija, T-702/15, EU:T:2017:834, točke 37, 38, 40 in 41; sklepni predlogi generalnega pravobranilca M. Bobka v združenih zadevah Uniwersytet Wrocławski in Poljska/REA, C-515/17 P in C-561/17 P, EU:C:2019:774, točka 43), in to tudi, če ne obstaja nobeno razmerje podrejenosti, ki izhaja iz pogodbe o zaposlitvi, sklenjene med njima.

31 Sodišče je odločilo tudi, da odvetniki, ki niso zaposleni pri stranki, ki jo zastopajo, ampak pri subjektu, ki je z njo povezan, ne izpolnjujejo zahteve po neodvisnosti, ker tudi če sta ta subjekta formalno ločena, so njuni interesi v veliki meri isti (sodba z dne 6. septembra 2012, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej in Poljska/Komisija, C-422/11 P in C-423/11 P, EU:C:2012:553, točka 25).

32 V obravnavani zadevi je iz spisa razvidno, da je tožeča stranka na datum vložitve tožbe delala kot pravnica v odvetniški pisarni Brandstock Legal in da je bila A. Parassina, odvetnica, ki je podpisala tožbo, odvetnica v isti odvetniški pisarni. Natančneje, tožeča stranka je bila celo del ekipe, ki jo je slednja vodila, in bila njena namestnica.

33 Iz tega sledi, da sta tožeča stranka in njena odvetnica imeli posebej tesne poklicne odnose.

34 Tako ni mogoče sprejeti nasprotnih trditev, ki jih je tožeča stranka navedla v odgovorih na ukrep procesnega vodstva iz točke 6 zgoraj, to je po tem, ko je bila opozorjena na težavo, ki bi jo lahko povzročilo njeno zastopanje, ter v skladu s katerimi med njeno odvetnico in njo ne obstaja nobeno strukturno ali funkcionalno razmerje odvisnosti, saj je njun odnos horizontalne narave, ne vertikalne, in sta celo del organizacijsko ločenih struktur.

35 Poleg tega so bile vezi med tožečo stranko in A. Parassina toliko bolj tesne, ker se ta spor nanaša neposredno na poklic tožeče stranke, to je poklic, ki ga je na datum vložitve tožbe opravljala v isti odvetniški pisarni kot A. Parassina in pod njenim vodstvom. Predmet tožbe je namreč zavrnitev izjeme tožeči stranki, to je izjeme, brez katere ne more dobiti dovoljenja kot zastopnica fizičnih ali pravnih oseb pred EUIPO. Njeno delo v odvetniški pisarni Brandstock Legal in ekipi pod vodstvom A. Parassina pa je bilo prav obravnavanje zadev v zvezi z intelektualno lastnino.

36 V zvezi s tem je treba poudariti tudi, da je tožeča stranka zahtevo za vpis na seznam poklicnih zastopnikov pri EUIPO in zahtevo za izjemo od pogoja glede državljanstva vložila s telefaksa svojega delodajalca, in čeprav je v obeh zahtevah navedla zasebni poštni in elektronski naslov, je navedla tudi svoj poklicni elektronski naslov. Tožeča stranka je prav tako z istega telefaksa 9. in 13. marca 2020 poslala pripombe v odgovor na dopis z dne 30. januarja 2020.

37 Iz listin v spisu in procesnih pisanj je razvidno tudi, da sta odvetniška pisarna Brandstock Legal na splošno in A. Parassina posebej večkrat izrazili zanimanje za zahtevo, ki jo je tožeča stranka poslala EUIPO, in za rešitev spora.

38 Prvič, priporočilno pismo z dne 6. marca 2020, ki ga je odvetnica tožeče stranke podpisala pod glavo in v imenu odvetniške pisarne Brandstock Legal, je bilo sestavljeno za potrebe postopka pred EUIPO v podporo zahtevi za ponovno preučitev z dne 9. marca 2020 in predloženo v prilogi k tej zahtevi. V tem dopisu je odvetnica tožeče stranke poudarila pomemben prispevek, ki ga ta prinaša k delu odvetniške pisarne, in zaključila z besedami, da „[bodo] zelo […] hvaležni, če bo dobila dovoljenje za zastopnico“ od EUIPO.

39 Drugič, kot opozarja EUIPO, v tožbi je navedeno, da odvetniška pisarna Brandstock Legal, ki se po navedbah tožeče stranke ukvarja izključno z blagovnimi znamkami in intelektualno lastnino, „nosi vse stroške, povezane z vpisom [te stranke] v irski register [blagovnih znamk], saj je tudi v interesu [odvetniške pisarne], da formalna kvalifikacija tožeče stranke pravilno odraža vsebino njenega dela“.

40 Tretjič, v tožbi je navedeno, da „tožečo stranko zastopa sama A. Parassina, saj kot njena nadzornica bolje od vseh ve, da je tožeča stranka visoko usposobljena“. Za ponazoritev teh besed je v tožbi pojasnjeno, da „v različnih razpisih za zbiranje ponudb, katerih namen je pridobiti nove stranke, ekipa odvetniške pisarne Brandstock [Legal] zagotovi ‚organigrame‘, v katerih je navedena ekipa, ki dela s portfelji, in v katerih je tožeča stranka predstavljena kot ena najstarejših in najbolj izkušenih članov ekipe, ki promovira [odvetniško pisarno]“.

41 Četrtič, v tožbi je navedeno, da je bila „tožeča stranka […] dodeljena posebnemu portfelju stranke […] zaradi zahtev [te stranke], njenega obsežnega portfelja in pomena za odvetniško pisarno Brandstock Legal, ker je ena od najboljših in najbolj usposobljenih zaposlenih v tej pisarni“.

42 Petič, v tožbi je izrecno poudarjeno, da je „vpis tožeče stranke na seznam poklicnih zastopnikov EUIPO […] pomemben za [odvetniško pisarno] in ekipo“, tako da „izpodbijana odločba povzroča škodo ne samo tožeči stranki, ampak tudi [navedeni pisarni]“.

43 Na eni strani je iz takih elementov jasno razvidno, da je imela odvetniška pisarna Brandstock Legal, v kateri je enega od oddelkov vodila A. Parassina, na datum vložitve tožbe neposreden interes za rešitev spora. Na drugi strani je iz njih razvidno tudi, da ni mogoče verjeti trditvam tožeče stranke v repliki, v skladu s katerimi jo A. Parassina zastopa samo kot prijateljica in odvetniška pisarna Brandstock Legal nima posebnega interesa za njen vpis na seznam zastopnikov na področju blagovnih znamk.

44 Tožeča stranka res trdi, da ni potrebovala vpisa na seznam poklicnih zastopnikov EUIPO, da bi obdržala zaposlitev.

45 To ne spremeni dejstva, da glede na poklicno okolje, značilno za to zadevo, in sicer obstoj tesnih odnosov med tožečo stranko, njeno zastopnico in odvetniško pisarno Brandstock Legal, na eni strani ter glede na temeljito in izrecno sovpadanje ekonomskih interesov protagonistov na drugi strani A. Parassina očitno na datum vložitve tožbe ni bila dovolj ločena od svoje stranke, da bi čim bolje varovala in branila njene interese, in da je bila torej v položaju, ki je očitno škodil njeni sposobnosti, da bi opravila to nalogo (glej točke 19, 21 in 24 zgoraj).

46 Zato je treba ugotoviti, da A. Parassina ni mogoče šteti za neodvisno tretjo osebo in da se zato ne more predstavljati kot neodvisni tretji „odvetnik“ v smislu člena 19, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije.

47 Poleg tega je posebna vez, ki je odvetniško pisarno Brandstock Legal in A. Parassina povezovala s tožečo stranko in ki je vzbujala njuno posebno zanimanje za spor, po vložitvi tožbe resda prenehala, ker se je tožeča stranka odločila nadaljevati kariero kot svetovalka za blagovne znamke na nemškem sedežu neke mednarodne družbe in ker ji zdaj res pomaga tudi drugi odvetnik, ki ne dela v odvetniški pisarni Brandstock Legal. Vendar je treba opozoriti, prvič, da se dopustnost tožbe preizkuša glede na položaj ob vložitvi tožbe (glej sklep z dne 16. januarja 2020, Hemp Foods Australia/EUIPO – Cabrejos (Sativa), T-128/19, neobjavljen, EU:T:2020:3, točka 20 in navedena sodna praksa), in drugič, da je zahteva glede podpisa odvetnika, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o EGP, bistveni formalni pogoj, ki na podlagi člena 78(6) Poslovnika ni med zahtevami, ki bi lahko bile popravljene po izteku roka za vložitev tožbe (glej po analogiji sklepa z dne 5. septembra 2013, ClientEarth/Svet, C-573/11 P, neobjavljen, EU:C:2013:564, točki 22 in 23, in z dne 17. julija 2014, Brown Brothers Harriman/UUNT, C-101/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2115, točka 21).

48 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je treba tožbo zavreči kot nedopustno.

Stroški

49 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

50 Ker v obravnavani zadevi tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi EUIPO poleg plačila njenih stroškov naloži tudi plačilo stroškov EUIPO.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat)

sklenilo:

1. **Tožba se zavrže kot nedopustna.**

2. **Nigar Kirimovi se poleg njenih stroškov naložijo stroški Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).**

V Luxembourgu, 9. marca 2022

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
S. Gervasoni